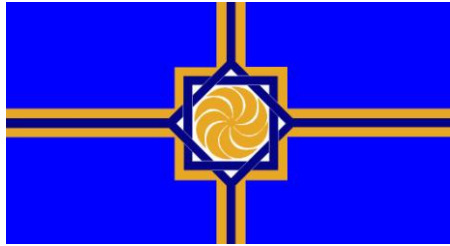

ԱՐԵՎՄԱՍԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

REPUBLIQUE
D'ARMENIE OCCIDENTALE

BATI ERMENISTAN
CUMHURİYETİ

РЕСПУБЛИКА
ЗАПАДНАЯ АРМЕНИЯ

ԿՈՉ ՍԹԱՓՈՒԹՅԱՆ

Մենք խաղաղ էինք մեր լեռների պես,
Դուք հողմերի պես խուժեցիք վայրագ:
Մենք ձեր դեմ ելանք մեր լեռների պես,
Դուք հողմերի պես ոռնացիք վայրագ:
Բայց մենք հավերժ ենք մեր լեռների պես,
Դուք հողմերի պես կկորչեք վայրագ:
(Հովհաննես Շիրազ, Էքսայրումս)

Ի՞նչ է ուզում Աստված հայ ժողովրդից՝ գիտենք, բայց իր հետ լինելու փոխարեն
դժգոհում ենք Աստծուց, որ մեզ հետ չէ, թեպետ առաջինն ենք ազգերի մեջ, որ Քրիստոսին
եւ նրա Հավատն ընդունեցինք պետականորեն ...

Ի՞նչ է ուզում պատմությունը հայ ժողովրդից՝ գիտենք, բայց գործելու փոխարեն
դժգոհում ենք մեր բախտից...

Ի՞նչ է ուզում քաղաքակրթությունը հայ ժողովրդից՝ գիտենք, բայց ստեղծածը
բազմապատկելու փոխարեն վատնում ենք մեր ամբարած արժեքների շտեմարանից...

Ի՞նչ է ուզում Նոր ժամանակը հայ ժողովրդից՝ գիտենք, բայց ժամանակին
համընթաց առաջ գնալու փոխարեն ետ ենք նայում՝ կորսվածի ցավն ու ավստոսանքը
դարձնելով մեր առաջընթացը կանխող բողոք ...

Ինչու՞ չենք հարցնում՝ վերջապես ինքներս մեզնից՝ ի՞նչ ունենք հարցնելու եւ
ավելին՝ ըստ այդմ պահանջելու - ոչ այսրոպեական - առօրյա, այլ մեր մշակույթին հարիր
եւ մնայուն, ոչ պակաս, քան առնվազն հազարամյա ռազմավարական նշանակության
կենսագործունեության ու զարգացման ծրագիր, որը որպես էթնոս եւ ազգ ձեւավորումից
ի վեր մեր մեծ հավատին ուժ - կորով պետք է հաղորդի...

Մեր մոտ ու հեռավոր բոլոր հարեւան ազգերի հանդեպ երբեւէ ոտնձգություն թույլ
չտված մեր անդավ վարքին ի պատասխան միշտ կորուստ ունենալով ե՞րբ ենք որոշելու
մեր ինքնության առաջին եւ ամենակարեւոր գիծը դարձնել օտարների դավի հանդեպ՝
ԶԳՈՆ ԵՒ ՊԱՇՏՊԱՆՎԱԾ ԼԻՆԵԼՈՒ ոչ թե ուշացած անդրադարձ - պատասխանը, այլ՝
վտանգները 100 - տարի առաջ կանխազգալու եւ դրանց դիմակայելու ծրագիրը...

Չենք կարելորել այդ ծրագիրը եւ կորուստ ենք կրել նույնիսկ մեր ներքին թշնամուց.

հանդուրժել ենք ոչ այնքան իշխանավորի ահ ու սարսափից, այլ մեր ներսում նիրհող «հանդուրժում» անվամբ ինքերտ վարքից – իբր՝ ժամանակը ամեն ինչ իր տեղը կդնի ու բարին կկատարվի: Մինչդեռ ամուր հավատի հետ առավել ամուր պետք է լինե՞ր՝ աշխարհի բոլոր ծագերում ԶԳՈՆ, ՍԹԱՓ ՈՒ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ լինելու կամքը: Քանի՞ պոետ է պետք՝ ազգի գլխավերելում բարձրացված կացնից փրկվելու կանչ հնչեցնելու... մի՞թե ժամանակը չէ ընդունելու ՀԱՄԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԶԳՈՆՈՒԹՅԱՆ - ՍԹԱՓՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆ ՀԵՌԱՀԱՐ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԾՐԱԳԻՐ ԵՒ ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ:

Օտարին տեսանելի է, մեզ՝ ո՞չ, որ «...հայ մայրը ամեն հանճար ծնել է, բացի դիվանագետից...»: Մի՞թե պարզ չէ՛, որ ոչ թե խելքի - շրջահայացության, այլ հենց ԾՐԱԳԻՐ բացն է մեր բոլոր կորուստների դրդապատճառը...

Անդամ ու խաղաղ մեր քնի մեջ նորից եւ վերստին եւս քանի անգամներ պետք է կացնահարվենք՝ ԶԳՈՆՈՒԹՅԱՆ - ՍԹԱՓՈՒԹՅԱՆ ԾՐԱԳԻՐԸ օրախնդիր դարձնելու եւ սահմանադրության մեջ խարսխելու վճռականությամբ: Մի՞թե մարդկությանը ընծա բերած Հայոց մտքի ճառագած սահմանադրական գաղափարներից մենք ինքներս մեզ անմասն պետք է պահենք՝ ինչ է թե օտարների նկրտումներին չի՛ պատշաճում մեր անդամ, սակայն ամուր հարատեւումը մեր Բնիկության Հայրենիքում: Բայց չէ՞ որ մեր պետության եւ ինքնության ամրությունը իրենց ատամներով փորձող օտարների ատամնացավը մեր խնդիրը չէ՛: Մենք քաղաքակրթությանը տվածի մեր մասով թե՛ հպարտ ենք, եւ թե՛ պահանջատեր ու եթե մեր հավերժումի ամուր ԾՐԱԳԻՐ վրա խարսխված ԴԻՈՇՆ ու դրա ներքո, այն էլ՝ ո՛չ լալահառաչ ՕՐՀՆԵՐԳՈՎ մեր երթը հանկարծ մեր դաշնակիցների սրտով չլինի՝ մե՛նք չպետք է դրանից երկնչենք:

Հարկ է գիտակցել, որ ԶԳՈՆՈՒԹՅԱՆ - ՍԹԱՓՈՒԹՅԱՆ ԾՐԱԳԻՐԸ աննահանջ զարգացման այն մանիֆեստն է լինելու՝ նախեւառաջ ուղղված ինքներս մեզ, ապա՝ հպարտ կեցությամբ նաեւ համայն ազգերին՝ որպես ազգերի խաղաղ եւ արդար գոյակցության, որ դառնալու է Ազգի համընդհանուր զարգացման երաշխավոր:

Եվ թեպետ ամեն մարդու համար կյանքի իրավունքն է առաջնայինը, ազգի համար առաջնային իրավունքների արժեք է ստանում նրա ինքնությունն ու մշակույթը, քանզի դրանց դեմ աներեւույթ ուժերի պայքարը եւս անդամ - խաղաղ քնի մեջ տեղի ունեցող նողկալի կացնահարում է: Այսու՝ մեր ծրագիրը լինելու՝ պաշտպանելու մեր մաքրամաքուր տեսակն ու լուսեղեն իղձերը ամեն ոտնձգությունից, հատկապես՝ սեփական մշակույթն ու ինքնությունը չնչին էությունների շահամուլական նկրտումներից:

Մենք մեր հռչակած գաղափարը համայն մարդկությանը կմատուցենք բացճակատ եւ հպարտ կեցվածքով, քանզի վստահ ենք, որ անգուսպ սպառազինությունների այս վտանգավոր ժամանակներում նույնքան վտանգավոր կարող է դառնալ դրանց

չկիրառելու երաշխիքների ուխտադրուժ խախտումը՝ նույնիսկ ամենաբարձր մակարդակով վավերացված պարտավորությունների պարագայում:

Մե՛ր Հաղթանակը՝ քաղաքակրթության Հաղթանակն է լինելու:

**Արեւմտյան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարության
Լրատվական ծառայություն**

23.01.2015 թ.